

raadsmedlemmerne saa ganske skulde savne Forudsætningerne for at være med i et Ligningsarbejde, endog i den Grad, at de ikke blot ikke kunne vejlede Ligningsmyndighederne, men at de ogsaa i høj Grad trænge til at vejledes af Ligningsmyndighederne. Det ærede Medlem mente, at de kommunale Myndigheder vare ned-sagede til at finde Indkomsten, og derfor kunde Skatteraadsinstitutionen undværes. Naar nu Forholdet er dette — jeg tror, det ærede Medlem sely nævnede dette —, at der er visse Kommuner, hvor Skatteprocenten er 0,8 og andre, hvor den er 12—14, saa ere Ligningsmyndighederne i disse Kommuner med saa forskellige Skatteprocenter ikke i samme Grad interesserede i at faa de virkelige Indkomster frem. De Kommuner, der have en Skatteprocent, der er saa latterlig lille som under een Procent, kunne meget let faa den personlige Kommuneskat ind, som de tage gennem Formue- og Lejlighedsskat til Kommunen. Derfor tror jeg, at dersom der ikke var et Organ, der kunde foretage en Sammenligning imellem Kommunerne, vilde de blive meget ulige behandlede, og det vilde navnlig Skatteyderne, hvis Interesse det ærede Medlem ogsaa synes at varetage, være meget daarligt tjente med.

Det samme ærede Medlem omtalte ogsaa Dagpengene og omtalte en Henvendelse fra Tjenestemændene herom. Det forekommer mig, at vi have taget denne til Følge. Naar det ærede Medlem synes at foretrække Regeringsforslaget, fordi man dog efter det vidste, hvad man skulde give i Skat, er Forholdet dog sikkert dette; at det var imod dette Forslag, at Tjenestemændene protesterede, og jeg tror ikke, at de ville have noget imod at blive beskattede paa den Vis, som her er foreslaaet af Fler-tallet.

Det ærede Medlem omtalte en Ændring med Hensyn til Selskabsbeskatning, som han mente var falden ud. Jeg er ikke i Øjeblikket klar over, hvad det ærede Medlem mente. Jeg tænker mig nærmest, at det var Ændringsforslaget under Nr. 79, der, saa vidt jeg ved, er kommet ind paa Foranledning af det ærede Medlem, som han tænkte paa, men skulde der være faldet et andet ud, ere vi selvfølgelig villige til at søge det rettet inden tredje Be-handling.

Det ærede Medlem mente, at det var en Fortalelse eller ogsaa en Tanke-torsk, naar jeg havde udtalt, at Skatteraadsinstitutionen var den billigste af de Myndigheder, som indkassere Stats-

skatterne. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at rette denne Udtalelse, det var nemlig slet ikke saaledes, jeg sagde. Jeg har læst mine Udtalelser efter, og det ærede Medlem vil kunne se, at jeg ikke har indskrænket mig til at nævne Skatteraadene, men at jeg ogsaa har nævnt Oppebørselsmyndighederne. Forholdet er nemlig det, at selv om vi tage det, som det koster at faa Skatten indkasseret, foruden det, det koster at faa den paalignet, komme vi dog ikke op over de Beløb, jeg nævnede, medens Forholdet er dette, at Toldskatternes Indkassering koster mere end dobbelt saa meget. Derfor maa jeg fastholde de Udtryk, jeg brugte ved denne Lejlighed.

Ved at læse de Udtalelser, hvormed jeg indledede denne Forhandling, er jeg bleven opmærksom paa, at jeg ved Motiveringen af Ændringsforslaget i Skyndingen er kommen for let fra Omtalen af Ændringsforslag Nr. 25 med Hensyn til hjemmeværende Børn. Jeg er der kommen til at sige, at dette Ændringsforslag betyder en Klargørelse og ikke indeholder nogen Realitetsændring. Denne Udtalelse skulde have gældt Ændringsforslag Nr. 26. Nu har Finansministeren omtalt, hvad der ligger i Ændringsforslag Nr. 25, og det kan jeg ganske tiltræde. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa Sammenhængen, for at man ikke skal standse ved min Motivering af dette Ændringsforslag og derved misforstaa det.

Jeg maa sluttelig beklage, at de demokratiske Partier i denne Sal rejse saa stærk Modstand mod denne Reform, thi naar man ser, hvad der fra samme Side er fremsat som Ændringsforslag uden at blive gennemført, og hvad der fra anden Side er stemt for ved tidligere Lejlighed, forekommer det mig, at denne Reform er en saadan, som de frisindede Partier meget godt kunne være bekendt at stemme for. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Munch) tilraabte Finansministeren, at han skulde tage Mod til sig og gaa løs paa Landstinget til Gennemførelse af Venstres Ideer, altsaa ogsaa Skatteideer. Men saa skulde dette ærede Medlem støtte Regeringen her, hvor der er en Lejlighed, og ikke, som en tidligere Konseilspræsident har udtalt, ved en ubillig Kritik svække Regeringen paa alle Punkter. Det er min Opfattelse, at Indkomst- og Formueskattereforen ikke er en af de Skattereforen, som ere særlig velsete af det andet høje Ting. Det vilde derfor være meget formaalstjenligt, om de frisindede Partier, for hvem denne Reform